

Sygn. akt II Ca 544/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Wojtkiewicz
Sędziowie:	SO Agnieszka Bednarek-Moraś (spr.) SR del. Monika Dziuba - Podkówka
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Klepacz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 grudnia 2014 roku w S.

sprawy z powództwa **K. Z.**

przeciwko **Skarbowi Państwa – Wojewodzie (...)**

o podwyższenie renty

na skutek apelacji wniesionej przez pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego Szczecin - Centrum w Szczecinie z dnia 10 marca 2014 r., sygn. akt I C 1227/13

1. oddala apelację;

2. zasądza od pozwanego Skarbu Państwa – Wojewody (...) na rzecz powoda K. Z. 1 200 (jeden tysiąc dwieście) złotych tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

TRANSKRYPCJA UZASADNIENIA

***** początek tekstu

[Sędzia Sprawozdawca 00:21:39.608] Ustne uzasadnienie do sprawy o sygnaturze akt II Ca 544/14. Wyrokiem z dnia 10 marca 2014 roku Sąd Rejonowy Szczecin Centrum w S., w punkcie 1 podwyższył począwszy od dnia 1 sierpnia 2013 roku, wobec powoda K. Z., rentę ustaloną i płaconą mu przez pozwanego Skarb Państwa - Wojewodę (...) na podstawie wyroku Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 5 kwietnia 2006 roku, sygnatura akt II C 168/06. Z dotychczasowej wysokości 1.430 złotych do kwoty 1.721 złotych miesięcznie, płatnej do dnia 10 każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie zwłoki w płatności. W punkcie 2 Sąd oddalił powództwo w pozostałym zakresie i w punkcie 3 zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 207 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu i 9 groszy, dodam jeszcze. Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny sprawy. Sąd przyjął iż wyrokiem z dnia 14 marca 2001 roku Sąd Okręgowy w Szczecinie, w sprawie z powództwa K. Z. przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie (...) zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 150.000 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia uprawomocnienia się wyroku, nadto Sąd Okręgowy ustalił odpowiedzialność pozwanego za szkody mogące pojawić się w przyszłości.

Następnie wyrokiem z dnia 5 kwietnia 2006 roku Sąd Rejonowy w Szczecinie, w sprawie z powództwa K. Z. przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie (...), zasądził od pozwanego na rzecz powoda rentę wyrównawczą, w kwocie po 1.430 złotych miesięcznie, poczynając od 1 stycznia 2006 roku, płatną z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia, w płatności którejkolwiek z rat renty. Orzeczeniem z dnia 17 stycznia 2012 roku, powód został zaliczony do osób o znacznym stopniu niepełnosprawności wymagającym stałej, długotrwałej opieki lub pomocy innych osób w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, a nadto wymagającej zaopatrzenia w środki pomocnicze, oraz pomoce techniczne ułatwiające funkcjonowanie tej osoby. Powód jest osobą niedowidzącą. Jego niesprawność... jego sprawność umysłowa jest na poziomie dolnej granicy upośledzenia umysłowego lekkiego stopnia. W czerwcu 2003 roku, Centrum (...)pedagogiczne orzekło o potrzebie indywidualnego nauczania w latach 2005 - 2006 z zaznaczeniem, że chłopcu należy umożliwić kontakt z zespołem klasowym przez uczestnictwo w niektórych zajęciach szkolnych i z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że powód pobiera naukę w ramach nauczania indywidualnego. W orzeczeniu z 5 kwietnia 2006 roku Sąd Rejonowy przyjął ustalając wysokość renty należnej powodowi, że wydatki ponoszone na zwiększone potrzeby powoda sprowadzały się do kosztów opieki w kwocie 1.128 złotych brutto, wydatków na pomoce naukowe, w tym papier do maszyny brajlowskiej [f 00:24:47.291] 62 złote, folie do rysowania 20 złotych, folie do laminarki 40 złotych, tuner do drukarki 80 złotych, inne przybory papiernicze rzędu to wydatki wyniosły 100 złotych. Obecnie rodzice powoda wydają miesięcznie na zakup papieru brajlowskiego [f 00:25:01.797] kwoty po 300 złotych, zaś na zakup tunera do drukarki 60 złotych. Powód wymaga stałej opieki w czasie, gdy jego rodzice pracują opiekę nad nim sprawuje A. S. (1) [? 00:25:12.374]. Rodzice powoda są aktywni zawodowo, pracują w godzinach od 8:00 do 16:00 w dni powszednie. Opiekunka pracuje od poniedziałku do piątku, a ilość godzin jej pracy uzależniona jest od zajęć szkolnych powoda. W soboty i niedziele ma wolne. Ilość godzin znacznie zwiększa się, znacznie zwiększa się w okresie wakacji, czy ferii zimowych. Opiekunka ubiera powoda i odwozi go do szkoły autobusem razem z powodem, znajduje się przystanek skąd odjeżdżają w kierunku szkoły. W poniedziałki ze szkołą, ze szkoły zabiera powoda matka, pozostałe dni powód jest odbierany przez opiekunkę. Powód korzysta z bezpłatnej komunikacji miejskiej. Przejazd opiekuna jest również bezpłatny, zdarza się, że kilka razy w miesiącu powód jest wożony przez matkę jej samochodem do szkoły, na korepetycje, czy na wizyty lekarskie. Wówczas ponoszone są koszty związane ze zużyciem paliwa, dojazdu. Matka powoda porusza się samochodem marki V. z silnikiem benzynowym o pojemności 2,5 litra, spalającym średnio 13 litrów benzyny na 100 kilometrów. Opieka trwa również w wakacje z wyłączeniem dwóch tygodni, w których rodzice powoda są na urlopie, wyjeżdżają z synem na turnus rehabilitacyjny. Opiekunka otrzymuje wynagrodzenie, w kwocie około 625 złotych miesięcznie. Powód korzysta z korepetycji z matematyki, fizyki i chemii. Konieczność uczestniczenia w korepetycjach jest związana z brakiem wyobraźni przestrzennej wywołaną wadą wzroku. Korepetycje z matematyki odbywają się średnio 2, 3 razy w tygodniu. Koszt jednych zajęć to 40 złotych. Z kolei korepetycje z fizyki i chemii odbywają się w szkole raz w tygodniu. Ich koszt to 40 złotych za 1 zajęcia. Powód nie korzysta z korepetycji w okresie ferii zimowych oraz w okresie wakacji, co daje 2 miesiące wakacji i 2 tygodnie ferii. Nadto rodzice powoda, w skali roku wydają 765 złotych na okulary, 241 [? 00:27:15.249] złotych na zakup pomocy naukowych, tutaj są plastikowe książki do nauki, do nauki matematyki z figurami geometrycznymi, 40 złotych rocznie. 5 ryz papieru do wyklejania figur geometrycznych, łącznie 125 złotych rocznie. Książki z nutami w języku B.'a około 500 złotych rocznie. 75 złotych na zakup kalkulatora, 13 złotych na zakup kalendarza. 1.558 złotych na coroczny turnus rehabilitacyjny, oraz 365 złotych na serwis urządzeń wykorzystywanych przez powoda, co łącznie daje kwotę 3.032 złotych rocznie. W ocenie Sądu Rejonowego powództwo oparte na przepisie art. 9072 Kodeksu cywilnego, okazały się częściowo zasadne. Sąd tutaj wskazywał, że poza sporem pozostawała odpowiedzialność Skarbu Państwa za niepełnosprawność pana powoda, że ze w oparciu o art. 907 2, jeżeli obowiązek płacenia renty wynika z ustawy, każda ze stron może w razie zmiany stosunków żądać zmiany wysokości lub czasu trwania renty, chociażby wysokość renty i czas jej trwania był ustalony w orzeczeniu sądowym, lub w umowie. Sąd wskazywał, iż zakres odpowiedzialności strony pozwanej wynika z przepisu art. 444 1, 2 Kodeksu cywilnego i obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Sąd wskazywał, Sąd Rejonowy bardzo szczegółowo opisał w oparciu, o jakie dowody, w szczególności zeznania świadka A. S. (2) [? 00:28:55.317] opiekunki powoda, oraz pani B. Z. [? 00:28:58.097] dokonał wyliczenia należnej powodowi aktualnie renty wyrównawczej. Sąd wskazywał, że dokonując oceny wydatków w zakresie kosztów paliwa, kierował się przesłankami opisanymi w art. 322, albowiem ściśle udowodnienie wysokości żądania, w tym przypadku było niemożliwe, dlatego też zasądził kwotę, która uznał za odpowiednią przy założeniu, przy przyjęciu za prawdziwe twierdzeń matki powoda o, o ilości dowożen... o tym, że jest

dowożony on i zabierany ze szkoły, bądź też na korepetycje, i dowożony do lekarzy. Z orzeczeniem tym nie zgodził się pozwany zaskarżając orzeczenie w całości, zarzucając Sądowi Rejonowemu naruszenie art. 907 2 Kodeksu cywilnego, polegające na ustaleniu na rzecz powoda renty wyrównawczej, uzupełniającej z tytułu zwiększonych potrzeb, w zakresie wydatków, w kwocie 625 złotych miesięcznie z tytułu wynagrodzenia opiekunki oraz w zakresie wydatków w kwocie 444 złotych tytułem wydatków na korepetycje z matematyki, fizyki i chemii po, mimo iż nie zaistniała w tym zakresie ustawowa przesłanka ku zmiany stosunków. Naruszenie prawa procesowego w postaci art. 233 1 kpc w związku z art. 328 2 kpc oraz art. 232 kpc i 322 kpc, w związku z art. 6 Kodeksu cywilnego, które miało istotny wpływ na wynik postępowania poprzez uznania za udowodnione zeznaniami świadka A. S. (2) [? 00:30:35.399] i B. Z. [? 00:30:36.239] wydatków na paliwo, w kwocie średnio 400... 40 złotych miesięcznie, a także naruszenie prawa procesowego w postaci art. 228 1 kpc, w związku z art. 227 kpc, który miał istotny wpływ na wynik postępowania, poprzez uznanie za fakt powszechnie znany i niewymagający dowodu, zachodzące w gospodarce zjawiska inflacyjne, które prowadzą z jednej strony do obniżenia realnej wartości uzyskiwanych przez powoda świadczeń oraz z drugiej strony wpływają na stymulowanie poziomu wynagrodzeń. W oparciu o powyższe zarzuty, strona apelująca domagała się zmiany zaskarżonego orzeczenia w całości i oddalenia powództwa, nadto zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, zgodnie z wynikiem postępowania, ewentualnie wnosila o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania wraz z pozostawieniem temu Sądowi rozstrzygnięcia o kosztach postępowania za wszystkie instancje, w odpowiedzi na to, na apelację strona powodowa wniosła o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego. Sąd Okręgowy zważył, co następuje. Zdaniem Sądu Okręgowego apelacja okazała się niezasadna. Sąd Okręgowy uznał, iż Sąd pierwszej instancji przeprowadził postępowanie dowodowe w zakresie wystarczającym do poczynienia ustaleń faktycznych mających wpływ na zastosowanie przepisów prawa materialnego. Zgromadzone w sprawie dowody poddał wszechstronnej, wnikliwej ocenie, ustalając prawidłowo stan faktyczny sprawy. Ocena dowodów przeprowadzana przez Sąd Rejonowy, zdaniem Sądu Okręgowego, odpowiada wymogom stawianym przez przepis art. 233 1 Kodeksu postępowania cywilnego. Uwzględnia cały zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i tym samym pozostaje pod ochroną wynikającą z powołanego przepisu. Nie nosi ona cech dowolności co powoduje, że zarzuty apelującego dotyczące naruszenia art. 233 1 kpc, nie zasługiwały na uwzględnienie. Podkreślić przy tym należy, że skutecznym postawieniem zarzutu naruszenia przez Sąd przepisu art. 233 1 Kodeksu postępowania cywilnego, wymaga wykazania, że Sąd uchylił zasadę logicznego rozumowania, lub doświadczenia życiowego, to, bowiem może być jedynie przeciwstawione uprawnieniu Sądu do dokonania swobodnej oceny dowodu. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie o innej niż przyjął Sąd wadze wyniosłości poszczególnych dowodów i odmiennej ocenie niż ocena Sądu. W niniejszej sprawie pozwany nie wykazał iż [? 00:33:02.726] Sąd pierwszej instancji naruszył powołany zasady logiki, lub doświadczenia życiowego. Nie sposób też dostrzec w treści uzasadnienia argumentów nielogicznych, sprzecznych z zasadami doświadczenia życiowego czy będących przejawem niekonsekwencji sądu. Dlatego też brak podstaw do uznania, iż Sąd Rejonowy dokonał oceny materiału dowodowego w sposób dowolny lub pobieżny bez stosownego krytycyzmu. Sąd Okręgowy podziela ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji, przyjmuje je za własne i bez ich ponownego przytaczania uznając też za prawidłową wywiedzioną na ich podstawie ocenę prawną niniejszej sprawy. Sąd Okręgowy wskazuje, iż podstawą prawną przedmiotowego powództwa był art. 907 2 Kodeksu cywilnego, w myśl którego jeżeli obowiązek płacenia renty wynika z ustawy każda ze stron w razie zmiany stosunków żądać może zmiany wysokości lub czasu trwania renty chociażby wysokość tej renty i czas trwania był ustalony w orzeczeniu sądowym lub w umowie. Dodać tutaj należy, iż przepis ten w istocie służy temu aby dostosować przyznaną uprawnionemu rentę do zmieniających się okoliczności faktycznych, które mogą nastąpić w przyszłości. Zasada ta ma zastosowanie do rent mających źródło w ustawie. W przedmiotowej sprawie niewątpliwym było, że odpowiedzialność pozwanego zasadza się na ustawie albowiem wynika ona z czynów niedozwolonych. Odpowiedzialność pozwanego Skarbu Państwa - Wojewody (...) została przesądzona co do zasady, również co do odpowiedzialności na przyszłość orzeczeniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 14 marca 2001 roku wydanym w sprawie I C 1018/97 oraz wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczecinie z dnia 6 kwietnia 2006 roku wydanym w sprawie o sygnaturze akt II C 168/05 gdzie przesądzona została co do zasady odpowiedzialność pozwanego w zakresie renty wyrównawczej. Dodać w przedmiotowej sprawie należy, że przesłanką zmiany żądania wysokości lub czasu trwania renty jest zmiana w stosunkach, która musi nastąpić po dacie ustalenia uprawnień do renty. W przedmiotowej sprawie poprzednio sąd orzekał w przedmiocie renty wyrównawczej w roku 2006. Od tego czasu, jak wynika z ustaleń Sądu Rejonowego,

które podziela Sąd Okręgowy wynika, iż nastąpiła istotna zmiana okoliczności związanych z normalnym życiem pana powoda. Wynika to z wieku, w jakim był pan powód w roku 2006 i jest obecnie. Ponieważ w przedmiotowej sprawie renta nie dotyczy osoby dorosłej, która już ma pewien ustabilizowany stopień rozwoju, stopień wydatków, potrzeb, tylko osoby, która cały czas się rozwija. Pan powód aktualnie ma lat 18, natomiast w dacie kiedy była orzekana renta wyrównawcza miał lat 10, uczęszczał do szkoły podstawowej. Zakres materiałów pomocniczych do nauki, materiału edukacyjnego, który miał on wówczas opanować był znacząco inny o tego jaki jest obecnie. Również zakres opieki nad panem powodem z uwagi na to, że wówczas był dzieckiem 10-letnim, a teraz jest 18-latką jest inny. W pewnym sensie uzyskał on więcej umiejętności, które może wykonywać sam jednak nadal pozostają pewne ograniczenia, które powodują, że nie może on samodzielnie funkcjonować, nie może on samodzielnie opuszczać mieszkania, nie może przemieszczać się samodzielnie autobusami, dojeżdżać samodzielnie do szkoły, ubierać się, musi podlegać w prostych czynnościach kontroli. O ile pewne rzeczy może on wykonać samodzielnie o tyle [ns 00:37:03.732] jest taki zakres czynności, które wymaga pomocy osoby trzeciej, tutaj opiekunki. Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do tego aby kwestionować zakres w jakim udzielana jest powodowi pomoc przez opiekunkę i wynagrodzenie za tego rodzaju czynności rzędu 625 złotych miesięcznie nie wydaje się kwotą zawyżoną, a jest wręcz adekwatne do stosunków panujących obecnie w społeczeństwie. Dodać należy, że rodzice pana powoda są osobami, które są aktywne zawodowo. Pełna rodzina to jest 5 osób, ponieważ Państwo mają również dwójkę innych dzieci. Muszą utrzymać zatem nie tylko pana powoda, ale siebie i pozostałe dwoje dzieci. To, że pozostają aktywni zawodowo nie jest wymuszone ponieważ okolicznościami w związku z czym nie mogą samodzielnie sprawować opieki nad powodem i zapewnić mu osobistego dowozu na wszystkie zajęcia, w których ma on prawo uczestniczyć, w tym zajęcia szkolne i korepetycje. Z uwagi na schorzenia wymagane też są wizyty u lekarzy w związku z czym wskazywanie tutaj, że nadmiernym jest sprawowanie opieki nad panem powodem bądź też, że koszty dojazdów są zawyżone wydaje się nieuzasadnione okolicznościami sprawy. Sąd Okręgowy doszedł również do przekonania, iż niezasadnym są zarzuty stawiane przez apelację co do naruszenia art. 907 2 Kodeksu cywilnego w zakresie w jakim przyznane jest wynagrodzenie za opiekę oraz kwota należna za korepetycje i zwrot kosztów dojazdów rzędu 40 złotych. Wspomnieć należy, że Sąd Rejonowy wykazał się niezwykle krytycyzmem podchodząc do zeznań pani powódki oraz świadka zeznań w niniejszej sprawie, bardzo szczegółowo ocenił dlaczego uznał za wiarygodne i w jakim zakresie wydatki związane ze zwiększonymi potrzebami pana powoda i to tylko tymi, które wynikają z jego niepełnosprawności polegającej na tym, że jest on osobą niedowidzącą. Fakt, że spadły wydatki z zakresu opieki nad panem powodem nie oznacza, że również zmniejszyły się jego wydatki łącznie związane z wyrównaniem kosztów wynikających z jego niepełnosprawności albowiem, jak to wyliczył Sąd Rejonowy, i co zostało już w przedmiotowym uzasadnieniu przedstawione, tych wydatków jest bardzo dużo, nie są to jakieś wydatki niepozostające w związku z niepełnosprawnością powoda wynikającą z faktu niedowidzenia w stopniu graniczącym z brakiem widzenia w ogóle. Sąd tutaj wskazuje, iż wykazanie dokładnie co do złotych kosztów dowozu pana powoda do lekarzy, na zajęcia jest niemożliwe, dlatego zasadnym było zastosowanie art. 322 i tutaj też Sąd Rejonowy nie przyjął bez żadnego uzasadnienia tej kwoty 40 złotych, ale pokusił się o pewne wyjaśnienie, wskazując jakim samochodem jest dowożony, na jakich odcinkach, ile razy, na jakie zajęcia. W związku z czym to też nie jest tak, że jest to zupełnie kwota nieadekwatna do ponoszonych wydatków. Czy jest ona właściwa, czy niewłaściwa, jest to kwota, która została określona w oparciu o znajdujący się w sprawie materiał dowodowy, no ale oczywiście w przybliżeniu, dlatego że wykazanie tutaj kwoty co do złotych było niemożliwe. Sąd Okręgowy dochodzi do przekonania, iż opiekunka jest niewątpliwie potrzebna panu powodowi. Dodatkowo wskazuje, iż nie można uznać za niezasadne kosztów ponoszonych z tytułu korepetycji, które uzyskuje pan powód, dlatego że wskazać należy, iż musi on ze względu na swoją niepełnosprawność korzystać z toku nauczania indywidualnego. Jeżeli się uwzględni to, że w zajęciach musi uczestniczyć dwóch nauczycieli, jeden z przedmiotu i jeden, który posługuje się B'em i może to przekazać panu powodowi to wydaje się, że jest niemożliwym aby opanował on materiał bez dodatkowych zajęć. Wskazać należy, że decyzją dyrektora z uwagi na stan zdrowia i posiadania orzeczenia o niepełnosprawności pan powód jest zwolniony z nauki drugiego języka, nie jest on natomiast zwolniony ani z matematyki, ani z fizyki, ani z chemii. Zresztą nie jest znane Sądowi Okręgowemu wyłączenie osób o obniżonych zdolnościach intelektualnych od nauczania takich przedmiotów ścisłych jakim jest matematyka, fizyka i chemia. Są to oczywiście przedmioty bardzo teoretyczne i skomplikowane niemniej jednak w pewnym zakresie każda osoba, nawet z upośledzeniem umysłowym, jest w stanie to przyswoić w stopniu, który potem może się okazać niezwykle przydatny w normalnym życiu codziennym, dlatego też przyjmowanie, iż te przedmioty są mu zbędne i, że korepetycje są mu zbędne wydaje

się zbyt daleko idące. Z tych też względów Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, iż Sąd Rejonowy w przedmiotowej sprawie nie naruszył przepisów prawa materialnego ani też prawa procesowego dokonując oceny zarówno stanu faktycznego jak i prawnego przedmiotowej sprawy, a zarzuty apelacji okazały się niezasadne. Celem uzupełnienia Sąd Okręgowy tylko wskazuje, że nie doszło również do naruszenia prawa procesowego w postaci art. 228 1 Kodeksu postępowania cywilnego w związku z art. 227 k.p.c., które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy. Tutaj strona zarzucała, że sąd przyjął za fakt powszechnie znany i nie wymagający dowodu zachodzące w gospodarce zjawiska inflacyjne, które prowadzą z jednej strony do obniżenia realnej wartości uzyskiwanych przez powoda świadczeń, a z drugiej strony wpływają na stymulowanie poziomu wynagrodzeń, jeżeli bowiem zwrócicie uwagę na strukturę przyznanych kosztów, przyznanych wydatków w rencie wyrównawczej należy dojść do przekonania, iż w istocie nie miały takie okoliczności wpływu na rozstrzygnięcie, dlatego że całe rozstrzygnięcie opiera się na matematycznym wyczeniu konkretnych wydatków ponoszonych przez pana powoda. W związku z tym przyjmowanie, że zachodziła tutaj jakaś waloryzacja poprzez jakieś uwzględnienie procesów inflacyjnych nie miało miejsca w tej sprawie. Natomiast fakt, że pomiędzy wydaniem pierwszego orzeczenia, a drugiego orzeczenia nastąpiła zmiana struktury wydatków jest wymuszony okolicznościami sprawy, a mianowicie stwierdził, że pan powód dojrzewał, staje się osobą dorosłą i też jest na innym etapie swojego życia. Z tych też względów Sąd Okręgowy w oparciu o art. 385 Kodeksu postępowania cywilnego oddalił apelację.

O kosztach postępowania przed Sądem Okręgowym orzeczono w oparciu o art. 98 Kodeksu postępowania cywilnego w związku z art. 108 tegoż Kodeksu. Zgodnie z regułą odpowiedzialności za wynik postępowania na koszty te składa się wynagrodzenie pełnomocnika ustalone w oparciu o przepis rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie i ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Są to stawki minimalne, odpowiednie dla wartości przedmiotu zaskarżenia przewyższającego 20 tysięcy złotych.

[koniec części 00:44:43.001]